

Finansdepartementet
postmottak@fin.dep.no

Oslo, 06.10.2014
Deres ref: 14/3305
Vår ref: EK

Høring - bruk av internrevisjon i staten

Det skal fastsettes retningslinjer for bruk av internrevisjon i statlige virksomheter. Finansdepartementet har sendt på høring en arbeidsgrupperapport med forslag om dette. Det vises til departementets høring ved brev 26. juni 2014.

Revisorforeningen anser at internrevisjon kan være et godt ledelsesverktøy for å bidra til god styring og kontroll i større statlige virksomheter. Vi støtter derfor et krav om at større statlige virksomheter skal vurdere å etablere en internrevisjon og at det settes opp visse retningslinjer for dette. Det bør bidra til at flere statlige virksomheter enn i dag etablerer internrevisjon og sikre at internrevisjonen kan fylle sin rolle på en god måte.

Det er i denne forbindelsen viktig å klargjøre rammene for internrevisjonen. Rammene for hvordan internrevisjonens arbeidsplaner og rapporter kan brukes, er en sentral del av dette. På dette punktet er ikke den fremlagte rapporten god nok.

Internrevisjon og offentlighet

Det er behov for en grundig vurdering av offentlighet for internrevisjonens årsrapporter, spesialrapporter, detaljerte tilleggsrapporter, arbeidsplaner og instruksjoner. I rapporten står det bare at «*Interne dokumenter som et departement innhenter fra et underliggende organ, kan unntas offentlighet når det er til bruk i saksbehandlingen i departementet og offentlighet kan skade saken, jf. offentleglova § 15, første ledd*». Det bør vurderes om og når dokumentene kan unntas fra offentlighet etter offentleglova og forskriftene, og hvilken praksis som bør følges for meroffentlighet der det er adgang til å unnta dokumentene. Vurderingen bør gjøres særskilt for hver av de nevnte typene dokumenter. Det er spesielt viktig å analysere konsekvensene av at internrevisjonens rapporter og planer blir offentlige.

Revisorforeningen mener at internrevisjonens rapporter og planer som et klart utgangspunkt ikke skal være offentlige. Internrevisjonen skal sette toppledelsen bedre i stand til å ha kontroll på og håndtere risiko i virksomheten. Den er et verktøy for virksomhetslederen/styret. Internrevisjon, i motsetning til ekstern revisjon og annen ekstern kontroll, er en del av virksomhetens egen interne kontroll. Dette fremheves også flere steder i rapporten. Internrevisjonen skal være nettopp intern. Det gir rom for og insentiver til toppledelsen til å etterspørre detaljert informasjon om risikoutsatte forhold i virksomheten, på en helt annen måte enn om rapportene og planene er eller kan bli offentlige. Offentlighet bryter med funksjonen til en internrevisjon.

Både hva som rapporteres og hvordan, vil og bør bli preget av hvordan rapportene skal brukes. I avtalene om internrevisjonsoppdrag og i rapportene selv, forutsettes det at rapportene kun kan brukes i virksomheten og ev. hos kontrollinstanser og overordnet myndighet. Vi har sett eksempler på at internrevisjonsrapporter blir offentliggjort, bl.a. under henvisning til at offentleglova ikke gir adgang til å unnta dem. Plikten til meroffentlighet ser ikke ut til å være avklart i denne sammenhengen. Vårt klare inntrykk er at slike saker nå er i ferd med å påvirke hvordan internrevisjon i offentlige virksomheter brukes og hvordan de

rapporterer, på en slik måte at internrevisjon i mindre grad bidrar til arbeidet med å avdekke og håndtere risiko i virksomhetene.

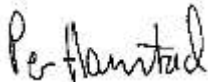
Videre er det vesentlig for internrevisor å vite på forhånd hvordan rapportene mv. vil/kan bli brukt. Det gjelder særlig når internrevisjonstjenester kjøpes inn fra eksterne, typisk revisjonsfirmaer.

Vi etterlyser en grundigere vurdering av offentlighet som belyser de forholdene vi har pekt på her. Vurderingen bør resultere i klare rammer for hvordan og overfor hvem internrevisjonens rapporter og andre dokumenter kan brukes, med særlig vekt på offentlighet.

Uenighet mellom virksomhetsleder og internrevisor

Arbeidsgruppen foreslår at «En virksomhet med internrevisjon bør instruksfeste en prosedyre for at internrevisjonssjefen og virksomhetsleder sammen informerer departementet om eventuell uenighet». Det må sikres at en slik ordning ikke er med på å skape uklarhet om virksomhetslederens ansvar og internrevisjonens rolle. Prosedyren bør presisere at internrevisjonssjefen er med for å informere om sine funn og vurderinger. Virksomhetslederen redegjør for sine vurderinger, inkludert avvikene, og oppfølgingen i virksomheten. Vi mener dette bør fremgå av anbefalingen.

Med vennlig hilsen
Den norske Revisorforening

Per Hanstad
Adm. direktør

Harald Brandsås
Fagdirektør